

מעולם לא היו חברי מערכת "העולם הזה" בשמים, כמו שבסוף זה. בדאגה גוברת ופוחתה, לסרוגין, סקרו את הענינים המתקבלים באופק — לא עניני קוראיה ולא עניני הנגב, כי אם ענינים פשוטים ופרוזאיים לחלוטין — עניני הגשם, שאיימו על המסלול של מרוץ-השדה, שנועד להתקיים היום.

גם לולא הענינים, לא היה ניתן לאנשי המערכת לשכות את האופנועים אף לרגע קט. הם הוצפו שיחית'סלפון, מכתבים ומברקים. הבחורה הנלהבת, השואלת בטלפון אם מותר לה לשבת על הכסא האחורי, של אופנוע חברה בשעת המרוץ; המברק של היקה המודאג משיבציון, השואל אם דרוש רישון ממשרת מיוחד למשתתפים; מכתבו של עזרא מזרחי, משכונת התקווה, המעונין לדעת אם מלכת היופי הוזמנה לחזות במרוץ, וכו'. וכו'.

ומאחורי מסך-עשן זה של התלהבות הקהל, נעשתה העבודה השחורה של מתנדבים רבים, ובעיקר של חתיקי ספורט האופנוע בארץ — זלגי (אלוף האופנועים) רייכרט ושלמה ("סלומון") אביר — שדאגו לתיכנון מדויק ולבדיקת אמצעי הבטחון החמורים, למען לא תגרסו ההתלהבות היתרה לקלות-ידעת.

למתנדבים אלה, שתרמו תרומה כה רבה מזמנם ומנפישם: לשר המשטרה, למסודות הצבא ולרשות המקומית, שגילו יחס אחד ונכונות רבה לעזרה ולשלוח פצוליה, לשבטי הצופים שקיבלו על עצמם את הסדרות, -- ולזונקים למרוץ זה, שיחשדו את מסורת הגלגלים הדוהרים: ברכת מערכת "העולם הזה" ורכבות קוראיו.

מכתבים

הצבא והמקצוע

בספוק קראנו על התוצאות של מאמר-כם בענין משפחות החללים: התעוררות צבורית שגרה אחריה כמה שפורים. בעקבות זה אנו מבקשים מכם לעזור גם את בעית הנדע, המבקש להמשיך בלמודיו אחרי הגמנסיה והגיוס ("נתקע" לו באמצע. אין צורך להסביר שאחרי שנתיים אובד החשק, וגם נהיה זקנים מדי כדי להתחיל ללמוד. כנראה, שהממשלה חושבת שיותר כדאי להוציא דביוס על מומחים מחו"ל מאשר לחזר על כמה מאות חיילים בצה"ל. האם שנה אחת לא היתה מספיקה?

רותי, משה, מושיקו, עמירם, אריה, עפרה, נועה, ורשו, קבי, תלמידים, ת"א.

לוא שיחרר הצבא מגיוס כל צעיר, החפץ להמשיך בלימודים, היה פרוש הדבר שח"רור כל הבנים והבנות של הורים עשירים. ההצעה מתקבלת על הדעת כשהמדובר בתלמידים המצטיינים ביותר בלימודים.

"זהה את עצמך"

לדעתי המדור "זהה את עצמך" מקפח את אלה הגרים רחוק מתל-אביב, ובמיוחד את החיילים. אמנם יתכן ואהיה בין הראשונים שאשיג את עתונכם, אבל אין אני חושב שמפקדי יתן לי חופשה מיוחדת, כדי שאגיע ראשון למשרדכם ואקבל את הפרס. חוץ מזה עתונכם בסדר.

מ. גר עדי, צ. ה. ל.
אנו מקוים שמפקדן יהיה די "ספורטיבי" ויתן לך, בשעת הצורך, את החופשה הדרושה, כדי להציל את שלום נפשך.

רבותי, הרשו לי לאמר לכם שצלמכם אינו שות כלום. הוא פשוט לא יודע מאיזה צד לצלם.

בצילום האחרון בסידרת "זהה את עצמך" מך" הוא פשוט צילם את התמונה מן

הצד הלא נכון. כל האנשים, מלבד אחד, פונים אל המצלמה. והאחד הזה הוא אני, אבל כיצד אוכית זאת?

אורי פיינברג, ת"א.

נוער מחפש את המחיר

מדוע לא הקדשתם עדיין רפורטז'ה ל-נוער הירושלמי? האם אצלנו אין נוער? מדוע תכתבו רק על תל-אביב, חיפה ושאר המקומות — כלום בירושלים יש מקומות בילוי יותר נעימים מאשר בתל-אביב? **מאיר לביא, ירושלים.**

אל יאוש. ירושלים חזיקה 2000 שנה,

אסתר וספי

מה קרה לתמונתם של אסתר וספי על שער "העולם הזה" (682). האם באמת שניהם אוכלים ביד השמאלית, או שהפכתם במקרה את הנגטיב?

הקורא מן מחוגי בחוש הסתכלות חד. אסתר וספי, אוכלים, באמת, ביד ימין, אולם העורך הגראפי הפך את התמונה (כמו ב"מקרים רבים אחרים) כדי להתאימה לתבנית השער.

הגיגינה פורדאנית

צריך להעריך גורא את הסודאנים שהם מתקנים בהרטום בתי-שימוש בשבילנו (ה"אסיאתים"), מלבד אלה שבשביל האירופים ("העולם הזה" 681). בשביל עצמם אין הם זקוקים, כנראה, למסד כזה (אולי למדי אצלנו בנגב להשתמש לצורך זה במכונסיות?)

בנימין היימן, חיפה.
לא נכון, שבהרטום ישנם שלטים "לא-יאתים בלבד". אני גרתי בהרטום חמש וחצי שנים, ואף פעם אחת לא נתקלתי בשלט זה.

ניצה בנין, רחובות.

יתכן שהקורא בנין לא ביקרה (כמו סופ"רתנו) בשדה-התעופה. כשתעבור סופרתנו האפרוסיאית שנית באותו מקום, נבקש ממנה לצלם את הדלת האינדיקטורית, כדי להוכיח שהיא יודעת לקרוא.

הכתב הסיני

כיון שגליתם את אהדתכם לכתב ולשפה הסינית, עד שהדפסתם מלה אחת חצי תריסר פעמים, הנה מציעים שבגליון הקרוב תפריסמו את המלה הנ"ל בשער העתון.

נא להשיב תשובה עוקצת. **ראובן הן, דרור ואהוד נחריאל, פרוס'תנה.**

באיזו שפה?

אם חושב המדפיס יצחק ג. ("העולם הזה" 681), כי האותיות שלנו נכתבות באופן גורמלי אז הוא טועה. הכתיב שלנו הוא לא פחות גורמלי מאשר הכתיב הסיני. ואלו הרוצים שהסינים יכתבו את אותיותיהם כהלכה, או שיכתבו גם הם משמאל לימין, כנהוג בכל הארצות התרבותיות.

מאיר שכנר, תל-אביב.

העל בלוח אל פתא? קחוגל תצק היפי

בין מזרח ומערב

בשאל נפש קראתי את מכתבי הקוראים הסוענים, כי "העולם הזה" מכור לקפיטליסטים ולאפיראליסטים, אולם אני סבור, בכל זאת, ש"העולם הזה", כמו כל שאר העתונים בארץ מלבד "על המשמר" ו"קול-העם", נוטה יותר לצד המערבי. אם רצוני כס להיות באמת בלתי-תלויים, אל תגררו אחרי העתונים האחרים ותהיו זהירים יותר.

שמואל רייביר, פתח-תקוה.

עמנו וגמור עם "העולם הזה" לשמור על קו של אי-הזדהות מוחלטת. לא תמיד קל לשמור על קו זה בקפדנות מבחינה טכנית — כי בהשוואה לעושר האינפורמציה המ"גנינה אלינו מן האזור האנגלו-סכטי, אין מקיפה לארץ כמעט כל אינפורמציה על הנעשה באזור הסובייטי, ומכאן נוצר הירושם שהוא מקופח בעתון.

הערות

בבוקר בהיר אחד, באמצע אוקטובר 1948, התעורר "שועל" ומצא, כי הגיפים שלהם נושאים (מלבד כתובות הענק המכריזות על שם הפירמה) שלושה חצאים לבנים. הליצנים הודיעו, כי סוף-סוף הכיר הפיקוד העליון בשלות המטרות הקדושות, שעמדו לפני כל חייל תל-אביבי הגון: נוגה-נוסבאום-פינתי. עד שכינס מפקד-הפלוגה בעלהשפם את כל החבורה עטורת-הזקנים ונתברר כי היתה טעות קטנה בכיוון: שלושה החצאים הצביעו אל בתי-הקפה של מגידל בית-גוברין ובאר-שבע.

המפקד, שבישר בשורה זו (ואף ביצע אותה), היה אלי דורון (או שרר). האדם השלישי שהגיע לדרגת "שועל מס' 1", אם כי היה חדש בתפקיד זה, היה אחד מוותיקי הפלוגה: הוא גמנה עם אנשי "ח"ש תל-אביב שנותנו בהרסו, יצאו מן הכיתור במצעד-לילה אגדתי (את התנוקות השתיקו במורפיום ונשאו בילקוטי-הגב), ובימי הקרב הגדול על גבעה פיקד על מחלקות המשוריינים של הפלוגה.

גם אחרי תום הקרבות לא חדל אלי בן 26, לעמוד למען המולדת: הוא נשא בחורה תביבה לאשה, הוליד את בועז (בן 8 חודשים) והצטרף לצבא-הקבע. כשביקשונו חבריו-לשעבר להיות שופט במרוץ-השדה הנערך על-שם פלוגתם, שאל: "מה, יש עוד משוגעים כאלה?" כשהבטיחו לו שיש, הסכים.

בעתונכם ("העולם הזה" 682), אנו שלחו אלי את עורך המדור המוסיקלי שלכם למען יראה ויחיה בורר.

אברהם שמר, ירושלים.

הקומדיה האלוהית

קראתי בהנאה רבה את הרפורטז'ה שלכם על הנביא דויד הורוביץ ומזבח ה"דולארים" ("העולם הזה" 681). אני יודע ש"אתם זרונים בהשגת אינפורמציה, אך מנין לכם ידיעות כה מדויקות על מה שנעשה בירושלים בשנת 1927, בעוד שאנוכי, שגר כמה מאות מטרים ממקום המאורעות, לא ידעתי על קומדיה קדושה זו ולא כלום?

מאיר וילנבסקי, ירושלים.

זכות-התגלית מגיעה לעתונאי שיוס בך חורין, שעקב אחרי דויד הורוביץ ומשה גיבורי, מורו מאז ראשית צעידה של ה"תורה החדשה.

משפט יעקובוביץ

התמונות, שצלמתם בשעת מתן פסק-הדין במשפט יעקובוביץ ("העולם הזה" 683), לא היו רק שיא עתונאי, אלא גם תעודה אנושית מועזת. לדעתי חייבות הן ל"שכנע כל אדם, שאין במדינה המלוות מקום לעונש מוות.

מיכאל דונברג, טבריה.

"העולם הזה" הביע בשעתו את דעתו על נושא זה במחקר מפורט ("העולם הזה" 663).

פחד ושכרו

לחבריה שהצטלמו עם האופנועים ביום שבת (ראה מדור ספורט): הפלתי משקפי שמש יקרים, אבל לא התכופפתי להרימם, מכיון שפחדתי שלא יראו אותי בתמונה. אח"כ כבר הרים אותם משהו אחר. אנה, החזירו לי אותם ביום התחרות.

רפאל משאט, (בעל אופנוע מס' 3120 "טריומף")

מדור זה אינו מקום דחליפת מכי תבים פרטית. אנשים הפונים אל המערכת, או אל חבריה, בבקשה לאינפורמציה פרטית, מתבקשים לציין את שמם וכתובתם המלאים ויקבלו תשובות אישיות בדואר.

העולם הזה- מס' 684